

Ομιλία του Αρχιεπισκόπου Κύπρου στο Βουκουρέστι: «Γιατί άραγε οι άνθρωποι του Θεού αντιμετωπίζουν δυσκολίες και πόνους στη ζωή;»

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου](#)

Ανήμερα της εορτής του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου, 26 Οκτωβρίου, ο Μακαριώτατος [Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος](#) λειτούργησε και κήρυξε στην εξέδρα που βρίσκεται στο προύλιο χώρο του Πατριαρχικού Καθεδρικού Ναού του Βουκουρεστίου. Μαζί με τον Μακαριώτατο συλλειτουργήσαν ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου κ. Νεκτάριος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ουγγαρίας κ. Σιλουανός και ο Βοηθός Επίσκοπος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής

Βουκουρεστίου κ. Τιμόθεος.

Στο κήρυγμα που εκφώνησε ο Μακαριώτατος κ.κ. Γεώργιος μίλησε για το θέμα του πόνου. Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου υπογράμμισε τους λόγους για τους οποίους οι άνθρωποι του Θεού αντιμετωπίζουν δυσκολίες και πόνους στη ζωή. Επίσης, **ο Μακαριώτατος έκανε έναν παραλληλισμό μεταξύ του βίου του Αγίου Δημητρίου και της δοκιμασίας που περνά ο ορθόδοξος λαός της Κύπρου.**

“Για πάνω από 50 χρόνια, ένας λαός άλλης θρησκείας, συγκεκριμένα η Τουρκία, μάς επιτέθηκε, καταλαμβάνοντας το 37% της επικράτειας της χώρας μας. Έξι χιλιάδες άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους, δύο χιλιάδες εξακολουθούν να αγνοούνται, ενώ 520 εκκλησίες έχουν μετατραπεί σε τζαμιά και τεμένη, σε αποθήκες, σε στάβλους για ζώα ή έχουν καταστραφεί από το πέρασμα του χρόνου.

Όλοι εκείνοι οι χριστιανοί της κατεχόμενης περιοχής εκδιώχθηκαν βιαίως από τα σπίτια τους, με την απαγόρευση να ξαναεπιστρέψουν σε αυτά. Το μοναδικό μας «αδίκημα» είναι η γεωγραφική μας θέση. Η Κύπρος βρίσκεται στη διασταύρωση τριών μεγάλων ηπείρων: της Ευρώπης, της Ασίας και της Αφρικής, εκεί όπου συναντώνται οι εμπορικοί δρόμοι και όπου η περιοχή μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως στρατιωτική βάση για τον έλεγχο ολόκληρης της ζώνης.

Παρά το γεγονός ότι ζούμε στον 21ο αιώνα και ολόκληρος ο κόσμος αγωνίζεται για τα ανθρώπινα δικαιώματα, η απόκτηση της δικής μας ελευθερίας απαιτεί θυσίες, ακόμα και με το τίμημα της ίδιας μας της ζωής. Γι’ αυτό, πρέπει να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Αγίου Δημητρίου. Να είμαστε έτοιμοι ώστε για την ελευθερία μας να θυσιάσουμε τη ζωή μας. Είναι, επίσης, ένα σημάδι σεβασμού προς τον Θεό, ο Οποίος μάς δημιούργησε κατ’ εικόνα και καθ’ ομοίωσή Του. Η γνώση του Θεού σημαίνει και ελευθερία”, είπε μεταξύ άλλων ο Μακαριώτατος.

``

Ακολουθεί η ομιλία του Μακαριωτάτου:

Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι,

Ευσεβές ρουμανικό λαέ,

Στην εποχή μας, με την άνεση και την ευημερία που τη χαρακτηρίζουν, είναι πολύ δύσκολο για κάποιον να δεχτεί ένα κήρυγμα που να τον καλεί να υποφέρει και να εκδιωχθεί για τον Χριστό. Ωστόσο, ολόκληρη η Αγία Γραφή μάς δείχνει ότι οι πόνοι

και οι διωγμοί που υπέμειναν οι άνθρωποι του Θεού συνδέονται στενά με την καθημερινή μας ζωή, καθώς, σύμφωνα με τον ιερό Χρυσόστομο, δεν υπάρχει άνθρωπος που να ακολουθεί τον δρόμο των αρετών χωρίς να αντιμετωπίζει πόνους, δοκιμασίες και πειρασμούς.

Αυτήν την αλήθεια μάς μετέφερε το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, που εκφωνήθηκε με αφορμή την εορτή του Αγίου Δημητρίου του Μυροβλύτου. Ο Ιησούς Χριστός, θέλοντας να ενισχύσει τους πιστούς, ενόψει των μελλοντικών διωγμών, τους είπε: «Εί ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν» (Ιω. ιε´ 18). Και, στη συνέχεια, εξηγεί: «Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ´ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος» (Ιω. ιε´ 19).

Ο διωγμός των ανθρώπων του Χριστού δεν είναι τίποτε άλλο παρά ο αιώνιος πόλεμος, που φέρνει τον διάβολο και τις δυνάμεις του σε αντίθεση με τον Θεό και τους Αγίους Του. Σύμφωνα με έναν πνευματικό νόμο, όσο περισσότερο προοδεύει κάποιος στην πνευματική ζωή, τόσο αυξάνονται οι διωγμοί και οι πόνοι στη ζωή του.

Πολλοί πόνοι, δοκιμασίες και διωγμοί υπήρξαν στη ζωή του Αγίου Δημητρίου του Μυροβλύτου, του οποίου τα ιερά λείψανα βρίσκονται στην πόλη της Θεσσαλονίκης, τον οποίον τιμούν σήμερα οι λαοί των Βαλκανίων, αλλά και γενικότερα ολόκληρη η Ορθοδοξία.

Έζησε κατά την πρώτη χριστιανική εποχή, μια εποχή όπου όλοι όσοι επιθυμούσαν να ζουν μια ζωή εν Χριστώ είχαν να υποφέρουν. Σίγουρα, η χριστιανική ζωή είναι δύσκολη, όποια κι αν είναι η εποχή μέσα στην οποία ζούμε. Και αυτό, διότι δεν δίνουμε μάχη εναντίον ανθρώπων, στους οποίους θα μπορούσαμε να αντισταθούμε με διάφορες μεθόδους, αλλά δίνουμε μάχη εναντίον του διαβόλου, ο οποίος, όντας πνεύμα, μπορεί να στήσει παγίδες που ούτε καν φανταζόμαστε.

Παρόλα αυτά, ο χριστιανισμός έχει μια παράδοση που ξεπερνά τους 20 αιώνες. Τον δύσκολο δρόμο της αγιότητας τον ακολούθησαν πολλοί άνθρωποι πριν από εμάς, αφήνοντας πίσω τους ένα πρότυπο ζωής για να το ακολουθήσουμε κι εμείς. Στην εποχή που έζησε ο Άγιος Δημήτριος, στα τέλη του 3ου αιώνα, η Εκκλησία του Χριστού ήταν ακόμη υπό διωγμό. Κάθε χριστιανός έπρεπε να ακούει μόνο την εσωτερική του φωνή, όπως έκανε ο Άγιος Δημήτριος ο Μυροβλύτης, ακόμα κι αν του ήταν δύσκολο.

Για όσους είχαν εβραϊκές ρίζες τα πράγματα ήταν πολύ πιο απλά. Ο Άγιος Δημήτριος ήταν ελληνικής καταγωγής, ειδωλολάτρης. Του ήταν εξαιρετικά δύσκολο να αρνηθεί τους θεούς των προγόνων του, καθώς και τις παραδόσεις της χώρας του, για να ακολουθήσει έναν άγνωστο Θεό. Παρόλα αυτά, ξεπέρασε αυτή τη νοοτροπία, ακόμα κι αν η ηλικία και η σωματική του κατάρτιση θα μπορούσαν να του εξασφαλίσουν ένα λαμπρό μέλλον στο στρατό. Ιδού ότι θυσίασε το μέλλον του για να ακολουθήσει μια ζωή εν Χριστώ!

Δεν έλαβε υπόψη την εκπαίδευσή του ούτε τη θέση που κατείχε στον στρατό, καθώς ήταν διοικητής της πόλης της Θεσσαλονίκης. Επειδή ο χριστιανισμός βρισκόταν υπό διωγμό, παραιτήθηκε από τα αξιώματά που είχε και θυσίασε τη ζωή του για να κερδίσει τον Χριστό.

Γιατί, άραγε, οι άνθρωποι του Θεού αντιμετωπίζουν δυσκολίες και πόνους στη ζωή τους; Θέλει, άραγε, ο Θεός οι άνθρωποί Του να υποφέρουν; Σίγουρα, όχι! Εντούτοις, ο Θεός επιτρέπει να δοκιμαζόμαστε και να βιώνουμε θλίψεις, επειδή έχει ένα σχέδιο για τον καθένα από εμάς, ως εξής:

Μας δοκιμάζει, πρώτα και κύρια, την πίστη μας. Όταν όλα μας έρχονται εύκολα, τίποτα δεν μας εμποδίζει να πούμε: «Δόξα Σοι, ο Θεός!» Όμως, όταν αντιμετωπίζουμε δυσκολίες, πολλοί από εμάς απομακρυνόμαστε από τον Θεό. Το χρυσάφι, όταν εξάγεται από τη γη, είναι γεμάτο με πολλά άλλα στοιχεία. Για να καθαριστεί, περνά από μια επεξεργασία σε πολύ υψηλή θερμοκρασία. Σε αυτές τις υψηλές θερμοκρασίες, όλα τα άλλα στοιχεία δεν αντέχουν και μετατρέπονται σε ατμούς. Το ίδιο συμβαίνει και με τις δοκιμασίες στη ζωή μας. Οι αδύναμοι στην πίστη απομακρύνονται, μένοντας έτσι μόνο οι πιστοί.

Ο Θεός μάς παιδαγωγεί μέσα από τις δοκιμασίες που μάς στέλνει. Μάς προστατεύει από δυσάρεστες καταστάσεις, στέλνοντάς μας σημεία ώστε να αλλάξουμε πορεία. Εμείς, οι άνθρωποι, θυμόμαστε το παρελθόν μας, συνειδητοποιούμε το παρόν μας, αλλά δεν μπορούμε να ξέρουμε το μέλλον μας. Μόνον ο Θεός γνωρίζει και το παρελθόν και το παρόν και το μέλλον μας. Και όταν βλέπει ότι στην πορεία μας προς το μέλλον υπάρχει ο κίνδυνος μιας ηθικής πτώσης ή ενός αμαρτήματος, τότε τοποθετεί ένα εμπόδιο μπροστά μας. Ένα τέτοιο εμπόδιο μπορεί να είναι μια αρρώστια, μια θλίψη ή η απώλεια ενός αγαπημένου προσώπου. Ο Θεός μάς προειδοποιεί ότι πρέπει να αλλάξουμε πορεία ζωής· είναι σαν ένα καμπανάκι κινδύνου. Όπως ακριβώς ένας γονιός, όταν βλέπει το παιδί του να τρέχει προς έναν γκρεμό, το πιάνει από το χέρι για να το σώσει, έτσι κάνει και ο Θεός με εμάς. Ο Απόστολος Παύλος, αναφερόμενος στη δική του ασθένεια, που τον βασάνιζε, ομολογεί ότι του δόθηκε από τον Θεό για να προστατευθεί από την υπερηφάνεια και τον εγωισμό.

Υπάρχει ακόμη ένας λόγος για τον οποίο ο Θεός επιτρέπει να δοκιμαζόμαστε με πόνους και διωγμούς στη ζωή μας. Αυτός ο λόγος σχετίζεται άμεσα με τους Αγίους Του, με το μαρτύριο των Αγίων και τους πόνους που υπέμειναν οι όσιοί Του. Ο Θεός θέλει αυτοί να γίνουν πρότυπα ζωής για τους πιστούς Του· να γίνουν δηλαδή πρότυπα υπομονής, εγκράτειας και ανδρείας. Προσπαθήστε να θυμηθείτε ένα ευσεβές άτομο που υπέφερε στη ζωή του, αλλά παρέμεινε πιστό, χωρίς να λυγίσει, κουβαλώντας τον σταυρό του μέχρι τέλους. Δεν γίνεται, λοιπόν, ένα παράδειγμα προς μίμηση και για τους άλλους;

Ο Άγιος Δημήτριος, μέσα στη φυλακή, έγινε κατηχητής για τους συναιχμάλωτούς του, καθοδηγώντας πολλούς από αυτούς προς τον Χριστό και τη σωτηρία. Όταν βρήκε τον μαρτυρικό του θάνατο, δια λόγχης, έγινε παράδειγμα προς μίμηση για πολλούς άλλους μάρτυρες. Το παράδειγμά του εξαπλώθηκε σε όλα τα Βαλκάνια και σε ολόκληρο τον κόσμο, εμπνέοντας πολλούς να ακολουθήσουν το πρότυπό του.

Όταν, με τη σειρά μας, αντιμετωπίζουμε πόνους και δοκιμασίες στη ζωή μας, θα πρέπει να κάνουμε μια ενδοσκόπηση του εαυτού μας. Αν βρισκόμαστε σε λάθος δρόμο, χρειάζεται να επαναπροσδιορίσουμε την πορεία μας. Ο πόνος και η θλίψη είναι προειδοποιήσεις. Αν βρισκόμαστε στο σωστό δρόμο (αυτό θα μας το πει η Εκκλησία, όχι εμείς οι ίδιοι), τότε πρέπει να δοξάζουμε τον Θεό που μάς χρησιμοποιεί ως παραδείγματα, για τη σωτηρία άλλων ανθρώπων.

Ωστόσο, ας μην ξεχνούμε ότι προς μια τέτοια κατεύθυνση οδεύουμε σε αυτόν τον κόσμο. **Είναι φυσικό να αντιμετωπίζουμε δυσκολίες, πόνους και στεναγμούς στη ζωή μας. Στο τέλος, όμως, υπάρχουν και βραβεία που ο Θεός απονέμει σε όσους αγωνίστηκαν. Έτσι ακριβώς έπραξε και με τον Άγιο Δημήτριο τον Μυροβλύτη. Τον αντάμειψε με το χάρισμα της θεραπείας πολλών ασθενειών, εξού και η προσωνυμία του «Ιαματικού». Ο τάφος του έγινε τόπος προσκυνήματος για πολύ κόσμο, και το μύρο που αναβλύζει από τα ιερά του λείψανα είναι η καλύτερη απόδειξη ότι, με την υποδειγματική του ζωή, απέκτησε την ευωδία του Χριστού.**

Η μεγαλύτερη ανταμοιβή που χάρισε ο Θεός στον Άγιο Δημήτριο ήταν η απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης, δια των πρεσβειών του Αγίου, στις 26 Οκτωβρίου 1912.

Τιμώντας σήμερα τον Άγιο Δημήτριο, λαμβάνουμε μηνύματα ζωής από το μαρτύριο και τη ζωή του, ως εξής:

Πρώτον, μάς μεταδίδει, μέσα από το παράδειγμά του, ότι μόνο κοντά στον Σωτήρα μας, Ιησού Χριστό, μπορούμε να βρούμε την αληθινή χαρά και πληρότητα. Εμείς, οι άνθρωποι, αναζητούμε συνήθως τη χαρά στα υλικά αγαθά, στα αξιώματα ή στις επιστημονικές μας επιτυχίες. Ο Άγιος Δημήτριος είχε μεγάλη περιουσία και θα μπορούσε να αποκτήσει ακόμα περισσότερη. Κατείχε υψηλή θέση στην κοινωνία

και στον στρατό και είχε τη δυνατότητα να ανέλθει σε ακόμα υψηλότερα αξιώματα. Παραιτήθηκε από όλα αυτά, θεωρώντας τα «σκύβαλα» (Φιλιπ. γ´ 8), τα είδε όλα ως ματαιότητες σε σύγκριση με τη δόξα του Θεού. Ο Άγιος Δημήτριος μάς καλεί σήμερα να γίνουμε μιμητές του.

Η ιεραποστολική του δράση, ακόμα και μέσα στη φυλακή, καθώς και ο στόχος του να φέρνει κάθε μέρα έστω και έναν άνθρωπο πιο κοντά στον Χριστό, θα έπρεπε να μας εμπνέουν και εμάς. Ο σημερινός κόσμος κλονίζεται και έχει ανάγκη από καθοδήγηση.

Το θάρρος του και η θυσιαστική του διάθεση να ευλογήσει τον Νέστορα μέσα από τη φυλακή, καθώς εκείνος πορευόταν προς τον Λυαίο, εκπρόσωπο της αθείας εκείνης της εποχής, μάς δίνει ένα ισχυρό μήνυμα: η ζωή είναι το πολυτιμότερο δώρο και δεν έχουμε το δικαίωμα να την αφαιρέσουμε, ούτε τη δική μας ούτε κάποιου άλλου. Υπάρχουν αξίες μεγαλύτερες από τη ζωή, για τις οποίες αξίζει να θυσιαστούμε. Υπάρχει μια κλίμακα αξιών, στην κορυφή της οποίας βρίσκεται η πίστη μας, η πατρίδα μας και η αξιοπρέπειά μας, και στη συνέχεια έρχεται η αξία της ζωής μας. Για αυτές τις αξίες μπορεί κανείς να θυσιάσει τη ζωή του, όπως ο Άγιος Δημήτριος θυσίασε τη δική του, υποστηρίζοντας την πίστη του στον Χριστό.

Σε αυτό το τελευταίο σημείο θα ήθελα να σταθώ λίγο. Ο ρουμανικός λαός ζει σε μια ελεύθερη χώρα και, κατά πάσα πιθανότητα, οι στιγμές που καλείστε να θυσιάσετε τη ζωή σας είναι περιορισμένες ή ακόμη και ανύπαρκτες. Δυστυχώς, δεν μπορώ να πω το ίδιο για την πατρίδα μου, την Κύπρο, καθώς και για τους συμπατριώτες μου. **Για πάνω από 50 χρόνια, ένας λαός άλλης θρησκείας, συγκεκριμένα η Τουρκία, μάς επιτέθηκε, καταλαμβάνοντας το 37% της επικράτειας της χώρας μας. Έξι χιλιάδες άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους, δύο χιλιάδες εξακολουθούν να αγνοούνται, ενώ 520 εκκλησίες έχουν μετατραπεί σε τζαμιά και τεμένη, σε αποθήκες, σε στάβλους για ζώα ή**

έχουν καταστραφεί από το πέρασμα του χρόνου.

Όλοι εκείνοι οι χριστιανοί της κατεχόμενης περιοχής εκδιώχθηκαν βιαίως από τα σπίτια τους, με την απαγόρευση να ξαναεπιστρέψουν σε αυτά. Το μοναδικό μας «αδίκημα» είναι η γεωγραφική μας θέση. Η Κύπρος βρίσκεται στη διασταύρωση τριών μεγάλων ηπείρων: της Ευρώπης, της Ασίας και της Αφρικής, εκεί όπου συναντώνται οι εμπορικοί δρόμοι και όπου η περιοχή μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως στρατιωτική βάση για τον έλεγχο ολόκληρης της ζώνης.

Παρά το γεγονός ότι ζούμε στον 21ο αιώνα και ολόκληρος ο κόσμος αγωνίζεται για τα ανθρώπινα δικαιώματα, η απόκτηση της δικής μας ελευθερίας απαιτεί θυσίες, ακόμα και με το τίμημα της ίδιας μας της ζωής. Γι' αυτό, πρέπει να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Αγίου Δημητρίου. Να είμαστε έτοιμοι ώστε για την ελευθερία μας να θυσιάσουμε τη ζωή μας. Είναι, επίσης, ένα σημάδι σεβασμού προς τον Θεό, ο Οποίος μάς δημιούργησε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσή Του. Η γνώση του Θεού σημαίνει και ελευθερία.

Σας παρακαλώ όλους θερμά να προσεύχεστε στον Πανάγαθο Θεό να μάς ενισχύει στη δοκιμασία μας. Είθε ο Άγιος Δημήτριος, όπως βοήθησε στην απελευθέρωση της δικής του πόλης, να κάνει το ίδιο και για εμάς.

Ευχαριστώ τον Μακαριώτατο Πατριάρχη Ρουμανίας κ. Δανιήλ για την πρόσκληση,

τη θερμή υποδοχή, καθώς και για τη φιλοξενία της συνοδείας μας. Ευχαριστούμε, επίσης, τα μέλη της Ιεράς Συνόδου της Ρουμανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, τον

Διαβάστε ακόμη:

[Επίσκεψη Αρχιεπισκόπου Κύπρου σε μοναστήρια στη Ρουμανία](#)

Αρχιεπίσκοπος Γεώργιος: Οι λαοί της Κύπρου και της Ρουμανίας δεν θα επιβίωναν χωρίς την χριστιανική πίστη

Βουκουρέστι: Χιλιάδες πιστοί στην υποδοχή της Τιμίας Κάρας του Αγίου Λαζάρου - Ρουμανίας Δανιήλ και Κύπρου Γεώργιος επιβεβαίωσαν τους δεσμούς

Ρουμανία: Συστάσεις στους προσκυνητές για την εορτή του Αγίου Δημητρίου του Νέου, Προστάτη του Βουκουρεστίου

Πηγή: Εκκλησία της Κύπρου: Μετάφραση από τα ρουμανικά: Διάκονος π. Ανδρέας Ματέι

Φωτογραφίες: Basilica.ro / Raluca-Emanuela Ene – Περισσότερες [ΕΔΩ](#)